

ct

Τα γρανάζια

de
Raúl Hernández Garrido

traducción de
Elpida Vianni

(fragmento en griego)

Πρόσωπα:

Νίνα, 24 ετών
Μιγκέλ, 52 ετών
Σέρτζιο, 26 ετών

Μητέρα
Καλόγρια
Τερέζα
Εραστής
Πόρνη
Γιατρός
Κρεοπώλης
Ζητιάνα
Παιδί

Ρεπόρτερ
Υπάλληλος
Δημοσιογράφος
Καλόγριες
Εργάτες
Αστυνομικοί
Φύλακες

1.

(Ένας πολιτικός γάμος. Όλοι οι ηθοποιοί που συμμετέχουν στο έργο, είναι παρόντες στη σκηνή. Βρίσκονται στην αίθουσα αναμονής του Δικαστηρίου. Ανάμεσά τους, και αυτοί που υποδύονται τον Μιγκέλ και τη Νίνα. Η Νίνα φορά ένα μακρύ φόρεμα. Δεν είναι νυφικό, δεν είναι καν άσπρο.

Ο Μιγκέλ, ιδρωμένος, εξουθενωμένος από την ανυπόφορη ζέστη, τρώει λαίμαργα ένα μεγάλο παγωτό χωνάκι. Από το ΜΕΓΑΦΩΝΟ, ανακοινώνονται συνεχώς ονόματα ζευγαριών και τα αντίστοιχα νούμερα αιθουσών).

ΜΕΓΑΦΩΝΟ

Σααβέντρα και Πέρες, αίθουσα 106. Γκονζάλες και Άλβαρες, αίθουσα 104. Γκαρσία και Γκονζάλες, αίθουσα 108...

NINA

Έχεις τις βέρες;

(Ο Μιγκέλ ψάχνει νευρικά στις τσέπες του. Το παγωτό στάζει πάνω στο πουκάμισό του. Κατά διαστήματα, βγαίνουν ζευγάρια άγνωστα σ' αυτούς, που μόλις παντρεύτηκαν. Πάνω τους πέφτει μηχανικά μια δυνατή βροχή από ρύζι.)

NINA

Εσύ θα τις έφερνες.

ΜΙΓΚΕΛ

Τις είχα φυλάξει...

NINA

Έπρεπε να τις είχες δώσει σ' εμένα.

ΜΙΓΚΕΛ

Τις έχω...Εδώ πρέπει να είναι.

NINA

Πρόσεχε.

(Το παγωτό του Μιγκέλ λεκιάζει το φόρεμα της. Η Νίνα φωνάζει.)

ΜΙΓΚΕΛ

Λυπάμαι...

NINA

Λυπάμαι, λυπάμαι. Αυτό το ξέρω, αφού πάντα λυπάσαι.

Κοίτα πως μ' έκανες!

ΜΙΓΚΕΛ

Πόσο λυπάμ... Με συγχωρείς. Λυπάμαι πολύ. Περίμενε.
Άσε με να σε καθαρίσω.

ΝΙΝΑ

Μην μ' αγγίζεις. Θα το κάνεις χειρότερο. Θ' απλώσει
ο λεκές. Πέτα επιτέλους το κωλοπαγωτό.

ΜΕΓΑΦΩΝΟ

Βάσκες και Γκιντέρο, αίθουσα 102. Γκουτιέρες
και Βελίγια, αίθουσα 109...

ΜΙΓΚΕΛ

Μας φωνάζουν.

ΝΙΝΑ

Δεν πάω έτσι. Στο γάμο μου; Ποτέ.

ΜΙΓΚΕΛ

Πρέπει να πάμε. Σε παρακαλώ. Μπορεί να χάσουμε τη σειρά,
το φαντάζεσαι; Θα πρέπει να περιμένουμε άλλους εφτά μήνες.

ΜΕΓΑΦΩΝΟ

Μπάρσενα και Λόπες, αίθουσα 102.
Τελευταία ειδοποίηση, Μιγκέλ Γκουτιέρες και Νίνα Βελίγια,
αίθουσα 109.

ΜΙΓΚΕΛ

Σε παρακαλώ, πάμε. Δεν ακούς;
Τελευταία ειδοποίηση. Τώρα το είπαν. Νίνα σε παρακαλώ.

ΝΙΝΑ

Μη νευριάζεις. Ας περιμένουν και λιγάκι. Τι έγινε;

(Η Νίνα καθαρίζει το φόρεμα)

ΜΙΓΚΕΛ

Νίνα, έχω αναρωτηθεί τόσες φορές αν εσύ... Να, αν
σκέφτηκες καλά αυτό που πας να κάνεις.

ΝΙΝΑ

Εσύ είσαι σίγουρος;

ΜΙΓΚΕΛ

Το περίμενα τόσο πολύ.

NINA

Δε φεύγει με τίποτα αυτός ο λεκές.

ΜΙΓΚΕΛ

Λυπάμαι.

NINA

Πάμε.

(Ανοίγει η αυλαία. Βρισκόμαστε σε ένα γραφείο, με μια ισπανική σημαία πάνω του. Το πορτραίτο του Αρχηγού του κράτους είναι τοποθετημένο σε περίοπτη θέση. Η υπάλληλος που κάθεται σ' αυτό το γραφείο, περιμένει ανυπόμονα τη Νίνα και τον Μιγκέλ. Δυο φύλακες σπρώχνουν το ζευγάρι προς το τραπέζι.)

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Βιαστείτε παρακαλώ. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο.

(Ο Μιγκέλ και η Νίνα πλησιάζουν γρήγορα στο τραπέζι.)

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Μιγκέλ Γκουτιéρες: κατηγορείται για ανθρωποκτονία

εκ προθέσεως, καθώς και για βίαιη επίθεση που επέφερε στο θύμα βαριές σωματικές βλάβες.

Νίνα Βελίγια: κατηγορείται για συμμετοχή στο φόνο του Σέρτζιο Εσπινόζα και για υποκίνηση σε ανθρωποφαγία.

Μιγκέλ, δέχεσαι τη Νίνα ως σύζυγό σου;

NINA

Ναι, δέχομαι.

(Η μητέρα της Νίνα μιλά με μία καλόγρια.)

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Εδώ θα αποκτήσει μόρφωση, θα έχει στέγη και τροφή·

κυρίως όμως θα ασχοληθούμε με το πνεύμα της. Θα της δώσουμε την κατάλληλη πνευματική τροφή.

ΜΗΤΕΡΑ

Είναι τόσο μικρή.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Έχουμε εσώκλειστα, κορίτσια πολύ μικρότερης ηλικίας.

Υπάρχουν κοιτώνες ολόκληροι από κορίτσια σχεδόν νεογέννητα.

Δεν τους λείπει καθόλου η μητέρα τους. Ούτε στιγμή.

Οι δόκιμες μοναχές είναι εντεταλμένες να τους προσφέρουν το στήθος τους.

Το ίδρυμά μας έχει μία παράδοση τριακοσίων χρόνων, και σας διαβεβαιώνω ότι δεν είχαμε ούτε ένα παράπονο για όσες υποχρεώσεις κι αν αναλάβαμε.

ΜΗΤΕΡΑ

Ξέρω ότι εδώ θα την φροντίσετε.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Τηρούμε με αυστηρότητα τους κανόνες μας.
Απόλυτη απομόνωση όλη την εβδομάδα.
Οι οικογενειακές επισκέψεις επιτρέπονται μόνο το
απόγευμα της Κυριακής. Μία φορά το μήνα, το
πρώτο σαββατοκύριακο, θα μπορείτε να την πάρετε στο
σπίτι.

ΜΗΤΕΡΑ

Θέλω το καλύτερο γι' αυτήν. Είμαι φτωχή. Ξέρω ότι
είναι ό,τι καλύτερο μπορώ να της δώσω.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Το ίδρυμά μας αναλαμβάνει όλα τα έξοδα
σε περίπτωση που η μητέρα αδυνατεί να αντεπεξέλθει.

ΜΗΤΕΡΑ

Για μια γυναίκα μόνη, η ζωή είναι πολύ δύσκολη.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Αυτή η ζωή είναι εφήμερη. Όποιος δεν τιμωρεί
τη σάρκα θα βρει το θάνατο στην αιώνια ζωή.

ΜΗΤΕΡΑ

Μήπως δεν είναι αρκετή τιμωρία το να χάνεις μια κόρη;

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Μια κόρη αμαρτωλή. Εμείς θα την διαπλάσουμε για
την ουράνια δόξα.

ΜΗΤΕΡΑ

Δεν θα την ξαναδώ ποτέ.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Θα μπορείτε να την επισκέπτεστε, τις ημέρες
που επιτρέπεται, κι ακόμη μία εβδομάδα τα
Χριστούγεννα κι ένα μήνα το καλοκαίρι.

ΜΗΤΕΡΑ

Ποιες ημέρες μου είπατε πως θα μπορούσα να
την επισκεφτώ;

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Τα απογεύματα της Κυριακής και μια φορά το μήνα

θα μπορείτε να την πάρετε μαζί σας για ολόκληρο το σαββατοκύριακο.

ΜΗΤΕΡΑ

Αν δεν έρθω, σε περίπτωση που δεν θα μπορώ να έρθω, θα δείχνατε κατανόηση;

(Δυο καλόγριες πιάνουν από τα χέρια τη Νίνα και τη βάζουν να καθίσει σ' ένα σκαμνί. Την ξεντώνουν και της φορούν μια καπιτονέ νυχτικιά.)

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Δύστυχη Μητέρα, προσευχήσου για μας...

(Κατά τη διάρκεια της επόμενης σκηνής, συνεχίζονται οι ψαλμοί).

(Μια καλόγρια, αρχίζει να κόβει τα μαλλιά της Νίνα. Οι τούφες, πυκνές, χωρίς σχήμα, πέφτουν στο πάτωμα στο ρυθμό της μελωδίας. Μια δέσμη φωτός πέφτει στο πρόσωπο της Νίνα και τη φωτίζει. Αισθάνεται ότι αυτό το φως την καίει. Ο ρεπόρτερ κάθεται απέναντι της).

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Τότε λοιπόν αποφασίσατε να διαμελίσετε το πτώμα.

ΝΙΝΑ

Όχι, όχι τότε. Ήταν πολύ αργά. Τον αφήσαμε πάνω στην πολυθρόνα. Ήμασταν υπερβολικά κουρασμένοι.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Τον αφήσατε στην πολυθρόνα όλο το βράδυ.

ΝΙΝΑ

Πήγαμε στο κρεβάτι. Σας είπα ότι ο Μιγκέλ ήταν πολύ κουρασμένος. Το αίμα πάγωσε αμέσως. Σταμάτησε να αιμορραγεί. Κάτω απ' το κεφάλι υπήρχε ένας σκούρος λεκές. Τον κοιτούσα και το μόνο που σκεφτόμουν ήταν πως θα καθαρίσω εκείνον τον λεκέ. Ίσως θα 'ταν καλύτερα να ξεφορτωθούμε την πολυθρόνα. Με τέτοιο λεκέ πώς να την κρατήσουμε; Τόσες τεχνικές που έχετε, σίγουρα θ' ανακαλύπτατε αμέσως το αίμα. Και θα είχατε ένα ακόμη αποδεικτικό στοιχείο.

Όμως πως να την ξεφορτωνόμασταν αυτή την πολυθρόνα. Ήταν γαμήλιο δώρο της μητέρας μου. Μου άρεσε να κάθομαι εκεί το χειμώνα και ν' ακολουθώ με το δάχτυλο μου τα σχέδια που είχε. Μόνο που ποτέ μου δεν κατόρθωσα ν' ακολουθήσω τις γραμμές χωρίς να χαθώ. Μπλέκονταν μεταξύ τους ξανά και ξανά και

στο τέλος με μπερδευαν. Ακολουθούσα τη μια γραμμή, και χωρίς να το καταλάβω την είχα αφήσει κι έπιανα μια άλλη και μετά άλλη και άλλη. Και τότε ξανάρχιζα από την αρχή, αν και μερικές φορές κλείνανε τα μάτια μου από τη νύστα και πήγαινα να κοιμηθώ. Δεν ξέρετε πόσο σε νυστάζουν αυτές οι πολυθρόνες.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Περιγράψτε μου τον λεκέ.

NINA

Δεν ήταν πολύ μεγάλος, ήταν πολύ σκούρος. Πιο μικρός από το κεφάλι του, λίγο πιο μικρός. Ακουμπούσε το κεφάλι του πάνω στο λεκέ σαν να 'ταν μαξιλάρι. Και τριγύρω υπήρχαν δορυφόροι.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Δορυφόροι;

NINA

Τέσσερις λεκέδες μικροί, στο μέγεθος ενός κέρματος. Και ολοένα και μίκραιναν καθώς απομακρύνονταν από τον μεγάλο. Γύρω-γύρω από το κεφάλι του. Και τα μάτια του ανοιχτά. Ήθελα να φωνάξω έτσι όπως τον έβλεπα με ανοιχτά τα μάτια αλλά δεν το έκανα. Ζήτησα από τον Μιγκέλ να του τα κλείσει. Εγώ δεν μπόρεσα να τον αγγίξω. Σίγουρα θα 'ταν ακόμη ζεστός. Με τα μάτια κλειστά, έμοιαζε σαν να κοιμάται. Σαν να απολάμβανε ένα ωραίο όνειρο.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Είστε απόλυτα σίγουρη ότι δεν ήταν ζωντανός;

NINA

Ήταν νεκρός, σίγουρα. Όμως έμοιαζε σαν να μου χαμογελούσε ακόμη.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

(με μονότονη φωνή, που μπερδεύεται με το ρυθμό της ψαλμωδίας).

Νίνα Βελίγια: 24 ετών, ύψος 1, 57 , βάρος: 44 κιλά, μαλλιά ξανθά, σχεδόν άσπρα, ίσια και αδύναμα Μάτια μεγάλα και γκριζογάλανα.

Βλεφαρίδες κόκκινες. Δεν έχει φρύδια.

Λευκό δέρμα, που καλύπτεται από ένα λεπτό και λευκό χνούδι. Σωματική διάπλαση: αδύνατη, ασθενική.

Πετσι και κόκαλο. Τα στήθη της είναι
 δυσανάλογα, υπερβολικά μεγάλα, πεσμένα. Οι ρόγες
 της μεγάλες και μαλακές, σχεδόν άχρωμες. Οι γοφοί
 της στενοί, η λεκάνη πετάγεται προς τα έξω.
 Στο σώμα της διακρίνονται τα εξής σημάδια:
 Στον αριστερό ώμο, σημάδι από κάποιο
 εμβόλιο, διαμέτρου ενός εκατοστού. Μια ουλή
 μεταξύ θώρακα και υπογαστρίου, μια άλλη στο
 κάτω δεξιό μέρος της κοιλιακής χώρας, οφείλονται
 σε χειρουργικές επεμβάσεις. Τα γεννητικά της
 όργανα δεικνύουν ότι έχει πραγματοποιήσει
 κάποια χειρουργική επέμβαση, παράνομη κατά πάσα πιθανότητα.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Αμαρτωλή σάρκα, μετανόησε κι ετοιμάσου να δεχτείς το
 σώμα του Χριστού.

*(Η καλόγρια ανοίγει το ράσο της και αναγκάζει τη Νίνα να της γλείψει το στήθος. Η
 Νίνα αντιστέκεται και τη δαγκώνει. Η καλόγρια φωνάζει και τη χαστουκίζει).*

NINA

Δεν θα με ξαναγγίξεις. Κανείς δεν θα απλώσει ξανά χέρι
 πάνω μου.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

(Στη μητέρα.)

Το σώμα της το έχει κυριεύσει ο Σατανάς κι ας είναι
 παιδί ακόμη.

ΜΗΤΕΡΑ

Να της φέρεστε με σκληρότητα. Δεν είχε πατέρα να την
 διαπαιδαγωγήσει. Δεν έχει μάθει το σκληρό το χέρι
 απάνω της.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Θα είναι πάντα μια αμαρτωλή.

ΜΗΤΕΡΑ

Αν δεν την αποδεχτείτε εσείς, τι θα απογίνει;

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Δεν μπορούμε να αναλάβουμε την ευθύνη.

ΜΗΤΕΡΑ

Λυπηθείτε μας, σας παρακαλώ. Μπορείτε να
 δείξετε λίγη κατανόηση;)

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Από εμάς εξαρτάται η τύχη πολλών. Δε θα χάσουμε εκατό για να σώσουμε έναν.

ΜΗΤΕΡΑ

Μια ευκαιρία ακόμη σας ζητάω μονάχα. Σας το ζητώ σαν χάρη. Σας ικετεύω. Τώρα που τα οικονομικά μου πάνε καλύτερα... Μπορώ να πληρώσω ένα μέρος της εκπαίδευσής της.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Οι κανόνες αυτού του ιδρύματος είναι ιεροί.

ΜΗΤΕΡΑ

Μπορώ να σας δώσω από τώρα μια προκαταβολή. Είναι αδύνατον να την αναλάβω εγώ. Δείξτε κατανόηση.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Για μία φορά μπορούμε να κάνουμε μια εξαίρεση. Γι' αυτή τη φορά.

ΜΗΤΕΡΑ

Σας ευχαριστώ μητέρα, σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Θέλετε να τη δείτε;

ΜΗΤΕΡΑ

Δεν μπορώ σήμερα. Βράδιασε κιόλας. Μην της πείτε ότι ήμουν εδώ.

(Μια κοπέλα από το ίδρυμα πλησιάζει τη Νίνα. Κουβαλάει μια βαλίτσα).

ΤΕΡΕΖΑ

Νίνα, Νίνα, είναι Χριστούγεννα.

(Πάνω στις δυο γυναίκες πέφτουν σαν βροχή, λευκές μπάλες από βαμβάκι).

ΝΙΝΑ

Φεύγεις;

ΤΕΡΕΖΑ

Ήρθε ο παππούς και η γιαγιά μου. Θα περάσω όλη την εβδομάδα μαζί τους.

ΝΙΝΑ

Είδες τη μητέρα μου;

TEPEZA

Νίνα, θέλω να σε πάρω μαζί μου. Έχει μέρος και για τις δυο μας. Οι παππούδες μου δεν θα πουν τίποτα.

NINA

Δεν θα μ' αφήσουν να βγω από εδώ.

TEPEZA

Έλα μαζί μου. Θα περάσουμε μαζί τα Χριστούγεννα, μακριά από τις καλόγριες.

(Τραγουδά).

“Καλόγρια, καλογριούλα, ο πισινός σου απαλός σαν βαμβάκι, πες μου μια προσευχή καλογριά, δώσε μου το προσευχητάρι σου...”

(Η Νίνα τραγουδάει μαζί της. Γελάνε. Η Νίνα σωπαίνει. Η Τερέζα γελάει μόνη της).

NINA

Δεν θα βγω από εδώ. Ποτέ μου δεν θα μπορέσω να βγω από εδώ. Εδώ θα πεθάνω, μέσα σ' αυτούς τους τοίχους θα με θάψουν.

TEPEZA

Μη μιλάς έτσι, Νίνα. Έλα μαζί μου.

NINA

Με κοροϊδεύεις. Παράτα με. Δεν γίνεται να πεθάνω έτσι με μιας;

TEPEZA

Μη μιλάς έτσι, Νίνα. Θα παντρευτώ. Θα φτιάξω σπιτικό, δίπλα σ' ένα άνδρα που μ' αγαπά. Το σπίτι το αγοράσαμε κιόλας. Είναι πολύ ωραίο. Κι εσύ θα βρεις κάποιον που να σε αγαπά και θα μπορέσεις να φύγεις από εδώ.

NINA

Είσαι ευτυχισμένη;

TEPEZA

Ναι, είμαι ευτυχισμένη. Κι εσύ πρέπει να γίνεις.

NINA

Παράτα με. Που είναι η μητέρα μου; Γιατί η μητέρα μου δεν έρχεται να με δει ποτέ;

ΜΗΤΕΡΑ

Είμαι πολύ απασχολημένη. Μου είναι αδύνατο να έρθω να την δω. Να της φέρεστε καλά, παρόλο που δεν έρχομαι.

ΝΙΝΑ

Μητέρα, γιατί ντρέπεσαι για μένα; Τι αμαρτία έχω κάνει;

ΜΗΤΕΡΑ

Μια πουτάνα ήσουν πάντα.

ΝΙΝΑ

Μητέρα, κόρη σου είμαι. Γιατί μου μιλάς έτσι;

ΜΗΤΕΡΑ

Άμα δεν σε είχα να δεις τι ζωή θα έκανα. Με το που γεννήθηκες και μ' έριξες στα σκατά.

ΝΙΝΑ

Τα σαββατοκύριακα όλες βγαίνουν με τους γονείς τους. Κι αυτές που δεν έχουν γονείς, βρίσκουν οικογένειες που τους φέρονται σαν να ήταν πραγματικές κόρες τους. Όταν μένω εδώ ολομόναχη, δεν μπορώ να το αντέξω.

ΜΗΤΕΡΑ

Έπρεπε να ξέρεις τι σημαίνει να είσαι μόνη σου στ' αλήθεια. Δεν έπρεπε να σε γεννήσω. Έχεις το διάβολο μέσα σου.

ΝΙΝΑ

Μ' ανάγκασες να κάνω έκτρωση. Να σκοτώσω ότι αγαπούσα πιο πολύ απ' όλα.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεν θα μπορέσετε ποτέ να κάνετε παιδιά.

ΝΙΝΑ

Ποτέ μου δεν θα μπορέσω να κάνω παιδί, ένα παιδί απ' τα σπλάχνα μου! Ποτέ μου δεν θα μάθω πως είναι να 'χω ένα ζωντανό πλάσμα μέσα μου. Τα κατάφερες να μείνει η αγκαλιά μου ορφανή για πάντα.

ΜΗΤΕΡΑ

Οι αμαρτίες σου δεν έχουν γιατριά. Μετανιώνω την ώρα και τη στιγμή που σ' άφησα να δεις το φως του ήλιου.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Πρέπει να την πάρετε.

ΜΗΤΕΡΑ

Δείξτε κατανόηση για μια ανύπαντρη μητέρα.

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Δεν μπορούμε να ανεχτούμε άλλα σκάνδαλα. Αυτό το πλάσμα καταστρέφει και τ' άλλα κορίτσια. Η συμπεριφορά της είναι απαράδεκτη.

ΜΗΤΕΡΑ

Τι έκανε αυτή τη φορά;

ΚΑΛΟΓΡΙΑ

Να ρωτήσετε την ίδια.

(Ο Ρεπόρτερ φορώντας τήβεννο δικαστή. Στο κεφάλι του μια σκονισμένη περούκα).

(...)